

full dominical

Església de Menorca

Número 2126 - Any XLII - 30 abril 2023

“Descubrimos que somos hijos de Dios cuando descubrimos que somos hermanos, hijos del mismo Padre. Por eso es indispensable formar parte de una comunidad en camino. No podemos ir solos hacia el Señor”.

(Papa Francisco)

MONS. GERARD VILLALONGA, NOU BISBE DE MENORCA

T. Barber / J.A. Gomila

“Proclamar la veritat amb amor” (Ef 4,15)

El 22 d'abril l'Església de Menorca va viure amb gran solemnitat i alegria l'ordenació episcopal i la presa de possessió de Mons. Gerard Villalonga.

En la seva primera al·locució com a bisbe de Menorca, Gerard Villalonga va transmetre un missatge de gratitud a tots els que l'han acompanyat en la seva consagració episcopal i va ressaltar que l'Església és comunió viva: “bisbes, preveres, religiosos i laics som corresponsables en la missió de l'Església”. En aquest sentit, va subratllar tres conceptes que ens fan tenir consciència del que som: comunió, participació i missió.

“L'Església és el Poble de Déu, que

camina i avança. Tots els batejats som representants de Crist a la terra” -va manifestar el Bisbe- recordant, a continuació, que “o evangelitzam o no som res”. Els primers que ens hem d'evangelitzar som nosaltres i després transmetre el goig i l'alegria que duim al cor”.

Va agrair la presència de Francesc Conesa i Salvador Giménez, bisbes que han servit a l'Església de Menorca i que són un gran reflex d'aquesta successió apostòlica, molt ben representada en l'ordenació episcopal.

També va tenir un record molt especial per als seus pares, compartint amb tots els presents unes paraules de la seva mare: “Gerard, recorda't dels pobres i

visita els malalts”. “Gràcies a la meua mare perquè va posar aquest amor tan gran en el meu cor. Que Déu em doni forces per ser fidel a aquesta gràcia, aquesta vocació que he rebut”.

D'altra banda, va agrair l'assistència de les autoritats civils i militars i la presència dels fidels de les diferents comunitats parroquials de Menorca: “Us estimo a tots. Els pastors i els fidels formam una comunió i tenim tots una missió: caminar junts”. Finalment, va donar gràcies a tots els qui han col·laborat amb els preparatius de l'ordenació episcopal i al gabinet de comunicació del Bisbat de Menorca per fer possible la retransmissió de la cerimònia per diferents mitjans.

Diumenge Quart de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols 2, 14a. 36-41

El dia de Pentecostés, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: "Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies." En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: "Germans, digau-nos què hem de fer." Pere els va respondre: "Convertiu-vos, i que cadascú de vosaltres es faci batiar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són enfora, però que el Senyor, el nostre Déu cridarà." Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: "Apartau-vos d'aquesta generació innoble." Els qui acceptaren la predicació de Pere, es feren batiar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

Salm responsorial 22

R: **El Senyor és el meu pastor, no em manca res.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pere 2, 20b-25

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suportau amb paciència, això sí que té mèrit davant Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguíssiu les seves petjades. Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia. Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces, sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell portà en el seu cos les nostres culpes, perquè no visquem més com a pecadors, sinó com a justos. Les seves ferides ens curaven. Tots vosaltres anàveu errants com un ramat que es dispersa, però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

10, 1-10

En aquell temps Jesús parlà així: "Vos ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora les seves, camina davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys." Jesús els va parlar amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: "Vos ho dic amb tota veritat: Jo som la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres i bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo som la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pastures. Els lladres només vénen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a voler."

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles 2, 14a. 36-41

El día de Pentecostés, Pedro, poniéndose de pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?» Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamaré a sí el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

Salmo responsorial 22

R: **El Señor es mi pastor, nada me falta.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro 2, 20-25

Queridos hermanos: Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevo nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muerto a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

10, 1-10

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda, y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas, camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños». Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estrago; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante».

El buen Pastor da la vida por sus ovejas

Este Evangelio recoge el discurso de Jesús dirigido básicamente a los fariseos, puesto que se enfrentaron a Jesús de forma patente en la curación del ciego de nacimiento; ellos expulsaron de la sinagoga al ciego, mientras que Jesús sale a su encuentro y lo acoge. En este contexto les dirige ahora este discurso estructurado en dos partes que empiezan de la misma forma: "Os aseguro que...". No entendieron qué quería decirles con la parábola que les propuso y por ello se lo explicó nuevamente.

Jesús expone cómo es la relación que se establece entre un verdadero pastor y sus ovejas. En primer lugar, estas escuchan al pastor, si reconocen su voz; entonces le siguen porque cada una se siente llamada por su nombre; la relación, por tanto, no es únicamente grupal, no se mueven todas por simple inercia, sino que responden cada una personalmente a la llamada que han escuchado y, cuando han salido todas, el pastor camina delante y ellas le siguen, van detrás de él. En cambio los pastores que se preocupan más de sí mismos que de sus ovejas, las abandonan con tal de mantener sus intereses. Podemos descubrir aquí una clara alusión a los fariseos que no se preocupan de conducir a su pueblo hacia el Dios del amor y la misericordia sino que se centran en el simple cumplimiento de unas normas desprovistas de auténtico significado y que se convierten así en una pesada carga.

Jesús dice: "Yo soy la puerta del rebaño". Él es la puerta que nos lleva a la salvación, pero todos somos libres para entrar o salir. Si entramos, si optamos por Jesús, él nos conduce por el buen camino, que no significa que esté libre de dificultades, sino que su presencia nos dará fuerzas para superarlas porque confiamos en el amor que nos profesa. Este infinito y gran amor le llevará incluso a entregarse para dar vida a todos los que se han adherido de verdad a su persona y quieren entrar en comunión con él para seguirle fielmente. Este es el camino que libremente hemos elegido.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA

MISSA DIÀRIA

Salms de la
4ª Setmana

DI. 1, Fèria: Fets 11, 1-18 / Sal 41 / Jo 10, 11-18.

Dt. 2, Sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església (MO): Fets 11, 19-26 / Sal 86 / Jo 10, 22-30.

Dc. 3, Sants Felip i Jaume, apòstols (F): IC 15, 1-8 / Sal 18 / Jo 14, 6-14.

Dj. 4, Fèria: Fets 13, 13-25 / Sal 88 / Jo 13, 16-20.

Dv. 5, Fèria: Fets 13, 26-33 / Sal 2 / Jo 14, 1-6.

Ds. 6, Fèria: Fets 13, 44-52 / Sal 97 / Jo 14, 7-14.

Dg. 7, V de Pasqua: Fets 6, 1-7 / Sal 32 / 1Pe 2, 4-9 / Jo 14, 1-12.

testimonis de fe

Vivir en los pronombres

Hace ya algunos años que para expresar mi fe y lo que me motiva en la vida, recurro a unos versos de Pedro Salinas: *Para vivir no quiero islas, palacios, torres, ¡Qué alegría más grande vivir en los pronombres!* Y es que mi fe me empuja a no aislarme de mi entorno siendo individualista. Tampoco quiero vivir en palacios y torres que me harían un ser superior y distante...

En el pronombre **yo**, mi yo genuino... en donde reside lo que solo Dios conoce... en el **tú**, el **Tú** de Dios, al que

he consagrado mi vida y el **tú** único e irreplicable de cada persona que camina junto a mí.

En el **Nosotros...** ¡Qué fuerza tiene este pronombre! ¡Qué bueno conjugar en primera persona del plural! **Él, ella, ellos, ellas...** vidas de otros seres, que, como yo, son imágenes de Dios y poseen la dignidad de ser sus hijos; vidas de las que soy responsable y, aunque a veces sean causa de sufrimientos y heridas, tengo que ofrecerles mi entrega incondicional y el mensaje de salvación cristiano, el mismo que yo deseo respirar.

Así expreso mi fe, una fe que arraigó en mí en la familia que el Señor me regaló, por la que opté a ser hermana de la Consolación, que dirige mis pasos, que informa mis decisiones, que me saca de mis comodidades, que me ha traído a Menorca como antes a otros lugares y circunstancias, que me hace obediente y, sobre todo, me empuja a seguir a Jesús, amando a todos —es mi deseo más fuerte— como Él nos ama.

María Victoria Aymerich
Canciller Diócesis de
Menorca

Agenda

✍ **Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions**

Aquest diumenge 30 d'abril celebrarem aquesta jornada sota el lema "Posa't en camí. No esperis més." Pregarem per les vocacions cristianes: al sacerdoti, a la vida religiosa, al matrimoni, etc.

✍ **Festa de la Mare de Déu del Toro**

-Divendres 5 de maig, a les 20 h, pujada al Toro amb torxes des de la parròquia de St. Martí. A les 21 h Vetlla de la Mare de Déu. (De les 20 a les 21 h es tancarà la carretera del Toro).

-Dissabte 6 de maig, a les 12.30 h, trobada dels preveres i els religiosos. Celebració de l'Eucaristia i dinar de germanor.

-Diumenge 7 de maig, a les 11 h, Eucaristia i benedicció dels termes.

-Dilluns 8 de maig, Festa de la Mare de Déu. A les 20 h solemne missa presidida pel Bisbe de Menorca.

Cada dia a les 18 h Sant Rosari per la pau a Ucraïna i a tot el món.

✍ **Programes de ràdio de l'Església de Menorca**

Cada setmana ens podeu escoltar a:

COPE MENORCA (89.6 FM):

-“El Mirall de l'Església”, els divendres a les 13.30 h.
-“Església Notícia”, els diumenges a les 9.45 h.

IB3 RÀDIO (88.6 FM):
-“Temps de Creure”, els dissabtes a les 6.30 h.

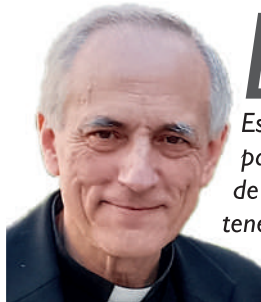
RADIO MARÍA (92.0 FM):

-“Revista Diocesana”, els diumenges a les 13.30 h.

l'entrevista a:

LUIS FERNANDO DE PRADA

Entrevistamos al Padre Luis Fernando de Prada, director de Radio María España. Estos días ha estado en Menorca para vivir la ordenación episcopal de Mons. Gerardo Villalonga y para tener un encuentro con los voluntarios y los oyentes de Radio María Menorca.

¿Cuál es la función evangelizadora y social de Radio María?

-Al principio fue especialmente una radio devocional pero la evolución que se ha ido produciendo con la ayuda de profesionales que han estado colaborando, ha hecho que vaya tomando una dimensión formal. Hay una gran variedad de contenidos: retransmisiones de la Santa Misa, la liturgia de las Horas... la oración es la columna vertebral pero también están los programas de evangelización, de formación teológica, el catecismo e incluso hay programas de formación y promoción social, de derecho, historia, arte... Lo más consolador son los testimonios de conversión, ver cómo les llega una palabra que les toca el corazón. A nivel social, es una alegría el acompañamiento que hace Radio María a tantas personas.

¿Por qué María sigue siendo un referente tan necesario para los cristianos de hoy?

-Por muchas razones. Los cristianos de hoy estamos todos tentados de lo que la cultura contemporánea nos da, pensar que vamos a ser más libres, más auténticos cuando pasamos de Dios. María, que se llama a sí misma la esclava, es la más libre, porque no está condicionada por el pecado ni por el que dirán, sino que tiene esa libertad de entregarse a Dios. Es una persona humana, fiel totalmente, que nos enseña el verdadero camino de la realización, de la felicidad y de la entrega. Muchas personas se acercan a Dios a través de María.

¿Qué valora de los profesionales y voluntarios de Radio María?

-Valoro profundamente que con una plantilla pequeña emitimos 24 horas los 7 días de la semana y todo el año. Prácticamente todos los profesionales hemos sido primero voluntarios. Es una plantilla con mucha vocación de servir. Acabamos de tener un encuentro nacional de 250 voluntarios. Es impresionante ver a personas que vienen de Canarias, Menorca... que ven que vale la pena este esfuerzo y entrega.

Coincidió con Gerardo Villalonga en una época de formación pastoral...

-Tenemos una gran amistad desde hace años. Los dos recibimos la ordenación sacerdotal el año 1987 y tuvimos la gracia de ampliar estudios en Roma. En 1990 me destinaron allí a estudiar Teología Espiritual, y Gerardo estaba estudiando Derecho Canónico. Gerardo nos acogía con su bondad y simpatía, nos llevaba a la Universidad Gregoriana. A través de Radio María también hemos mantenido el contacto. Recuerdo que una vez le dije: "Si un día te ordenan obispo, iré a Menorca por primera vez en mi vida". Y así ha sido.

Sonia Febrer Romero

Ordenació Episcopal de Mons. Gerard Villalonga Hellín

L'ordenació episcopal de Mons. Gerard Villalonga s'ha caracteritzat per tenir present tres dimensions: evangelitzadora, cultural i social. El 21 d'abril un gran nombre de persones es van congregar a l'església dels Socors per a gaudir del concert que van oferir el baríton Lluís Sintes i l'organista Tomé Olives sobre "Romanticisme sacramental a la Menorca del segle XIX".

Referent a la dimensió social, el Bisbat ha destacat que molts donatius que han anat arribant i la col·lecta del dia de l'ordenació episcopal s'han destinat al Fons Diocesà de Solidaritat per ajudar a través de Càritas Menorca a les persones més vulnerables.

Els actes del 22 d'abril, dia de l'ordenació episcopal, van començar a les 10 del matí, en el palau episcopal, amb el jurament de fidelitat que va prestar el nou pastor de la Diòcesi menorquina davant el Col·legi de Consultors i el Nunci.

A les 11.15 h va tenir lloc l'entrada solemne del nou Bisbe a la Catedral. La cerimònia de l'ordenació episcopal va donar inici a les 11.30 h i va estar presidida pel nunci apostòlic Mons. Bernardito Auza, l'arquebisbe de València, Mons. Enrique Benavent i Mons. Francesc Conesa, bisbe de Solsona i que va ser pastor de l'Església de Menorca entre els anys 2017 i 2022. A més, van assistir en total 20 bisbes i 60 preveres.

La Capella Davídica dirigida per Katia Moll, l'organista Tomé Olives, el cantaire Joan Marquès i el trompetista Vicent Garcia van acompanyar musicalment la cerimònia, que

es va retransmetre en directe per IB3 Televisió, Trece TV, Cope Menorca i Radio María.

En la seva homilia, el nunci apostòlic Mons. Bernardito Auza va destacar que Mons. Gerard Villalonga coneix molt bé la Diòcesi, insular i petita, que és com una família. Natural de Maó ha exercit tot el seu ministeri pastoral a Menorca, sent vicari general i dues vegades Administrador diocesà.

Així mateix, el Nunci va posar en valor que "aquesta seu té

una bella història, perquè va ser evangelitzada en els primers temps del cristianisme" i va ressaltar les dues vocacions de Gerard Villalonga, ser mestre i prevere: "Ser un bon evangelitzador significa ser un bon mestre".

Els actes amb més significat van consistir en la fórmula consagratòria mitjançant la imposició de mans de tots els bisbes concelebrants, que constitueix la transmissió del poder sacramental. I les lletres apostòliques, amb la lectura de la butlla pontifícia del nomenament de Gerard Villalonga com a bisbe de Menorca, a càrrec de Francesc Triay, notari de la Cúria Diocesana.

Gerard Villalonga és el segon menorquí que ocupa la seu episcopal de Menorca després d'Antoni Vila Camps, que va ser bisbe de la nostra Diòcesi de 1798 a 1802.

El 23 d'abril el Santuari de la Mare de Déu del Toro va acollir la primera missa del bisbe Gerard Villalonga. Un dels moments més emotius va ser la ballada dels dos gegants en honor a la Mare de Déu del Toro, patrona de Menorca.

Fotos: T. Barber / J.A. Gomila

El 26 d'abril Mn. Joan Bosco Faner va prendre possessió com a nou vicari general de la Diòcesi.

Mn. Llorenç Sales ha estat nomenat rector del Seminari de Menorca.

